

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 4. Petrus Lunius eligitur in Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

ma nunc in Ecclesia regnans tollere bona fide conabimur; & hunc in finem futuro Papæ opem, & consilium afferemus: tantum aberit, ut illud foveamus. Hæc nostrum quivis faciet, etiam qui summum ad pontificatum evehctus fuerit: immo is abdicabit hanc dignitatem, si hoc expedire ad Ecclesiæ concordiam censuerint Cardinales. Quæ promissa juramento firmamus. Deinde his litteris sua subjunxere nomina, earumque observationem jurarunt tangentes Ævangelia ad conclavis aram, ubi commune fieri sacrum solebat. Subscripsere duodeviginti; & primus quidem Guido Maloessius Episcopus Prænestinus, dictus Cardinalis Pictaviensis: decimus sextus erat Petrus Lunius. Aderant tres alii, qui tabulis chirographum non apposuere, scilicet Decanus, Acrifolius, & Hugo Martialisfanensis de S. Maria *in porticu*. Duo aberant Avenione, Jacobus Sabinensis Episcopus ex regia stirpe Arragoniæ, ac Joannes Novocastrinus Episcopus Ostiensis. Omnino viginti tres Cardinales Clementem agnoverant Papam.

§. IV.

Petrus Lunius eligitur in Papam.

Die lunæ 28 Sept. præsentibus Cardinales Petrum Lunium concordibus co-
opta-

Sæcul. XIV.
A. C. 1394.

Vita PP.
p. 567.

Vita p. 566.

Sæcul. XIV. optarunt suffragiis : tum prandii hora
A. C. 1394. relicto conclavi eum duxere in Avenio-
 nense templum cathedrale : ubi nomen
 Benedicti XIII assumpsit : quod triginta
Sup. l. 97. servavit annis. Beneficio Gregorii XI
S. 37. an. 1375 Romanam nactus purpuram ap-
 pellabatur Cardinalis Arragonius ; post il-
Vit. p. 1182. lius mortem dignus sede suprema habi-
 tus ob mores suos, etsi tunc admodum
Vit. p. 1186. juvenis. Fuit ex illorum numero, qui
Ec. elegerunt Urbanum VI : & ratam electio-
 nis auctoritatem sibi persuasam esse signi-
 ficavit initio : sed invitus adfuit, cum is
 folio imponeretur, egitque omnia, ut ab-
 esse sibi liceret. Postremus tamen Roma
 exiit, & Anagniam delatus cum reliquis
 cooptavit Clementem, cui semper addi-
 ctus mansit.

Th. Niem.
l. 2. c. 33.

Ut Legatus in Arragoniam, Castel-
 lamque ab eo missus multos per annos
 pro viribus augere partes ejusdem in Hi-
 spania studuit ; sed non defuit sibi, grandem
 coacervans pecuniam. Pacis ecclesiasti-
 cæ neglectus erat, quem in Clemente cre-
 bro reprehendit : sic ad Reges, sic ad Prin-
 cipes, Præsulesque loquebatur, immo ad
 populum ex suggestu. In Francia fun-
 gens legatione Regi, & Universitati Pari-
 sinæ dictitabat se, si quando Clementi suc-
 cederet, nulli parsurum labori, ut disfra-
 ctas Ecclesiæ partes ad concordiam re-
 duceret, cujus desiderio flagraret. Un-
 de

de factum, ut Petrum loqui candide rati Sæcul. XIV.
 Cardinales Avenionenses adeo propera- A. C. 1394.
 rent eum in Papam eligere: nam in con-
 clavi fuere unica die, nempe Dominica.

Universitas Benedicto scripsit hanc in Spicil. p. 65.
 sententiam: Cardinales, ut electionem Kayn. n. 7.
 paulum differrent, oravimus, putantes,
 sic facilius extinctum iri schisma. Sed te
 puncta tulisse omnia certo edoctos ingens
 nos perfudit gaudium: & merito. Nam
 pacis ecclesiasticæ studium, quo tua
 mens ardebat hæctenus, &, ut audi-
 mus, atque credimus, etiamnum ardet,
 denique, dum voto accessit facultas, in lu-
 cem, ut speramus, prodibit. Hortantur
 postea per rationes urgentissimas, ut ne
 uno quidem cunctetur die: & addunt:
 Dices forsitan, rem non pendere a te solo.
 Crede nobis: sanctissime Pater! Eccle-
 siæ pacem in manu tenes. Quantum est Spicil. p. 68.
 in te, age fideliter: id solum petimus. Si
 tuus adversarius tantundem faciet; res
 salva erit: omnem concordiaæ viam si re-
 spuget obstinatus, totus eum damnabit
 orbis; ut improbum schismaticum jun-
 ctis viribus infectabitur; ac de sede per-
 peram possessa pellet. Dabat 9 Octobr.
 1394.

Benedictus nondum has nactus litte-
 ras Universitati quinto Idus Octobres sui
 electionem per epistolam indicavit; ubi
 enarrato ejus modo adjungit: Sicut per
Hist. Eccles. Tom. XXIV. li diu-

p. 120.

Sæcul. XIV.
A. C. 1394.

diuturnam variis in legationibus experientiam novimus gravitatem oneris præfertim hujus schismatis infausti tempore, ita exposita imbecillitate nostra illud sæpius, & magnopere deprecari, cum non audiremur, denique idem suscepimus in Dei misericordia confidentes. Continens ordo historiæ demonstrabit, quam falso, & per quantam probitatis simulationem ita scripserit: quæ per aliquot sæcula præne in consuetudinem venerat.

Spicil. p. 70.
123.

Sed accepta Universitatis epistola Benedictus 12 Novembris ei alteram scripsit; in qua idem concordiæ desiderium perhibet, addens: Nostram hac de re mentem per Nuncios edocuimus Reges, ac Principes catholicos, præcipue dilectum filium nostrum Regem Galliæ, regique sanguinis Principes per Ægidium Avenionensem Episcopum, Petrumque Blaviensem Juris Pontificii Doctorem, quos rem vobis indicasse credimus. Præful Avenionensis erat Ægidius Bellomerus celeberrimus Juris Doctor, ex Andegavensi Archidiacono Vauri, tum Anicii, demum Avenionis Episcopus ab anno 1390.

Gall. Chr.
nov. p. 826.
Spicil. p. 70.

Parisios delatus, cum Benedicti litteras Universitati traderet, exposuit, si hæc ad illum mitteret album beneficiorum, quæ cuperet, eum libenter subscripturum. Reapse Avenionem missus est index per consilium Doctorum, Rectorisque confectus.

ctus. Ægidius etiam Regem Carolum Sæcul. XIV.
 adiit, monuitque, ut ad Ecclesiæ con- A. C. 1394.
 cordiam incumberet. Itaque Rex Ave-
 nionem misit Petrum Aillium suis præfe-
 ctum largitionibus, ac Theologiæ Docto-
 rem cum Benedicto clam locuturum.

Bonifacius, quoscunque poterat, suis Ragn. 1394.
 adungebat partibus: alium ad concor- n. 15.
 diam gressum non faciebat. Igitur cum
 audiisset, in Francia, Provincia, Pedemon-
 tio, aliisque regionibus dari homines, qui
 Clementem agnovissent Papam, sed sub-
 mittere se Romæ vellent, eos post eju-
 rationem ex formula præscripta factam cen-
 suris, in quas incidissent, omnibus exsol-
 vi per Gradensem Patriarcham Petrum,
 quem ad Aulam Gallicam mittebat, vo-
 luit. Mandatum dedit 17 Octobr. 1394.
 Mense Aprili in Hispaniam simili cum
 mandato miserat Franciscum Hugacio-
 nem Archiepiscopum Burdigalensem, Ur-
 binatem Italum, celebrem Juris consul-
 tum. At utriusque legatio effecit nihil.
 Hispani, Gallique malebant sequi Bene-
 dictum, aut illum potius, qui pro duobus
 æmulis in Papam eligeretur.

§. V.

Concilium Parisiense.

Rex Franciæ Carolus legationibus in- Spicil. p. 71.
 utiliter consumi tempus videns de to. II. conc.
 suo- p. 2511.